

ଫ୍ୟାଶନ୍ ଡିଜିଟାଲ ପ୍ରିଣ୍ଟ

ଆପଣଙ୍କ ଡ୍ରେସିଙ୍ଗ୍ ସେବ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରୁଛି ନା ଭୟାବ୍ଧ କରିଦେଉଛି । ସେସବୁ ବିଷୟରେ ଆପଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି କି ? ଫ୍ୟାଶନ୍‌ର ଦୌଡ଼ରେ ପଛରେ ନ ରହିବା ପାଇଁ ଆପଣ ସେ ସବୁ ଫ୍ୟାଶନ୍‌କୁ ଚୟନ କରୁନାହାନ୍ତି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ସୁନ୍ଦର ହେଉନାହିଁ । ସାଧାରଣତଃ ଦୃଢ଼ିଆରେ ଆସି ଯେ କୌଣସି ଡ୍ରେସ୍ ପ୍ରାୟତଃ ମହିଳାମାନେ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । ଏପରି ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲ୍ ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇପାରେ । ତେଣୁ କିଛି ଫ୍ୟାସନ୍ ଷାଉଲ୍ ଟିପ୍‌ସକୁ ଫଲୋ କରି ଆପଣଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିପାରିବେ ।

କ୍ଲାସିକ୍ ଲୁକ୍
 ଯଦି ଆପଣ କ୍ଲାସିକ୍ ଲୁକ୍ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରିଣ୍ଟରେ ସ୍ଲାଇଡ୍ ଓ ହାଲ୍‌ଟର କମ୍ପୋ ଡ୍ରେସ୍ ସବୁବେଳେ ପାଇଁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ଦେବେ । ଟ୍ରାଡିସନାଲ ଲୁକ୍ - ଟ୍ରାଡିସନାଲ ଲୁକ୍ ପାଇଁ ଆପଣ ଆକୋଜିନିକ ବା ନାଚୁରାଲ ଡାଇର ବାକସୁନୀ ଓ କମ୍ପୁରୀ ପ୍ରଭୃତି ପସନ୍ଦ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରିଣ୍ଟେଡ୍ ଫ୍ୟାସନ୍

ଏହାର ବିଶେଷତା ହେଲା ଏହା କେବେ ମଧ୍ୟ ଆଉଟଡେଟ୍‌ରେ ହୁଏ ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ସିକନ୍‌ଡ଼ ହାଣ୍ଡ ଅନ୍ୟ ଏକ ସିକନ୍ ପାଇଁ ଶେଡୁଲ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ ।

ବେସ୍‌ର ଧ୍ୟାନ ରଖନ୍ତୁ

ଫେବ୍ରିକ୍‌ର ବେସ୍‌ର ସଠିକ୍ ସିଲେକ୍ସନ୍ ପ୍ରଶ୍ନର ସୁନ୍ଦରତାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବେସ୍‌କୁ ଆଖିଆଗରେ ରଖି ନିଜର ଡ୍ରେସିଙ୍ଗ୍ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତୁ । ଆଉଟ୍ ଫିଟ୍‌ସରେ ଇଣ୍ଡେନଟ୍ ଗ୍ରାମର ମିଶାଉବା ପାଇଁ ଶିଫ୍ଟିଂ, ଜର୍ଜେଟ୍, ନେଟ୍ ପରି ବେସ୍ ଫେବ୍ରିକ୍‌ର ପ୍ରିଣ୍ଟ ଗ୍ରାଏ କରନ୍ତୁ ।

କାଳ୍ପନିକ ଡ୍ରେସ୍

କାଳ୍ପନିକ ବା ଫର୍ମାଲ ଡ୍ରେସ୍ ପାଇଁ ସିଲ୍‌କ୍, ସେଟିନ୍, କଟନ୍, ବା ଖଦୀ ସହିତ ଅଲଗା ଅଲଗା ପ୍ରିଣ୍ଟର ଏକ୍ସପେରିମେଣ୍ଟ୍ କରନ୍ତୁ ।

ଭାଇପ୍ରେସ୍

ଆପଣ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଡ୍ରେସିଙ୍ଗ୍ କିଛି ଭାଇପ୍ରେସ୍ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ କଲରର ପ୍ରିଣ୍ଟ ବେଶ୍ ଅପସନ୍ଦ ରହିବ ।

ଡିଜିଟାଲ ପ୍ରିଣ୍ଟ

ପ୍ରିଣ୍ଟେଡ୍ ଡ୍ରେସ୍ ଆପଣଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ କିପରି ଦୃଶ୍ୟମାନ କରିବ ତାହାକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଫ୍ୟାସନ୍ ଡିଜିଟାଲ ଟିପ୍‌ସ ଦେଖାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଝିଅମାନେ ପ୍ରିଣ୍ଟକୁ ନେଇ ବହୁ ସତରତନ ଥାନ୍ତି । ତଥାପି ଡିଜିଟାଲ ଦୁନିଆରେ ଫେବ୍ରିକ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟର ଅନେକ ଷାଉଲ୍ ଆପଣଙ୍କୁ ଏକମୁଁ ପରଫେକ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେବ । ଆଜିକାଲି ପ୍ରିଣ୍ଟ, ଷାଉଲ୍ ଫ୍ୟାସନ୍‌ରେ ଅଛି । ସେଥିରେ ଯଦି ଆପଣ ଡିଜିଟାଲ ଷାଉଲ୍ ପସନ୍ଦ କରିବେ ତେବେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ପରଫେକ୍ଟ ଲୁକ୍ ଦେବ । ମାର୍କେଟରେ ସ୍ଟିଲ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟ, ପ୍ଲାଇ ପ୍ରିଣ୍ଟ ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଲାଟେଷ୍ଟ ଆଉ ଡିଜିଟାଲ ପ୍ରିଣ୍ଟ ଫ୍ୟାସନ୍ କଲେକ୍ଟରର ଆହୁରି ଅଧିକା ଚାହିଦା ବହୁଛି । ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟସର ବିଶେଷତା ଜାଣି ନିଜ ପାଇଁ ସଠିକ୍ ପ୍ରିଣ୍ଟର କଲେକ୍ଟରକୁ ପସନ୍ଦ କରିପାରିବେ ।

ସୁନ୍ଦର ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଧ୍ୟାନ

ଏକାଗ୍ରତା ପାଇଁ ମାଉଣ୍ଡଫୁଲ ମେଡିଟେସନ୍ ଲାଭକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହାଦ୍ଵାରା ମସ୍ତିଷ୍କର ମାଂସପେଶୀ ମଜବୁତ ହେବା ସହିତ ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଆରାମଦାୟକ ସ୍ଥିତିରେ ବସି ନିଶ୍ଵାସ ସହଜ ଭାବରେ ନିଆଯାଏ । କିଛି ସମୟ ପରେ ଧ୍ୟାନକୁ ନିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଣାସ ଉପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀତ କରି ଏକାଗ୍ରତା ହେବା ଉଚିତ । ଏହି କ୍ରମ କିଛି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିବ । ଲଗାତାର ଧ୍ୟାନ ନିଶ୍ଵାସ ଉପରେ ରହୁଥିବ । ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ୨୦ରୁ ୩୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ । ଏହାଦ୍ଵାରା ମସ୍ତିଷ୍କର ମାଂସପେଶୀ ମଜବୁତ ହେବ ।

ସାଧାରଣତଃ ଲୋକମାନଙ୍କର ସୁରୁଣା କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ କଣ କରାଯିବ ସେହି ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରହିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ମାଉଣ୍ଡଫୁଲମେଡିଟେସନ୍ ନିୟମିତ ଭାବରେ କରିଲେ ଏସବୁ ଚିନ୍ତାକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବେ । ଫାଲ୍‌କୁ କଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଏକାଗ୍ରତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ । ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ଓ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଲାଭକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ସାଲକୋସିସ ରୋଗୀମାନେ ମାଉଣ୍ଡଫୁଲ ମେଡିଟେସନ୍ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତି ଓ କାନ୍ଦନିକ ଜିନିଷ ଦେଖାଯିବ । ଏହାଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ଅସଜାତ କଥା କହିବେ ଓ ଉଗ୍ର ହୋଇଯିବେ । ନିୟମିତ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟାରେ ଏହି ମେଡିଟେସନ୍‌କୁ ସାମିଲ କରିବା ଉଚିତ । ସକାଳୁ ଉଠିବା ପରେ ଡିଲ୍‌ ଡ୍ରେସ୍ ପିନ୍ଧି, ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ କୌଣସି ଆରାମ ଦାୟକ ସ୍ଥାନରେ ବସି ଆଖୁକୁ ବନ୍ଦ କରି ଧ୍ୟାନକୁ କେନ୍ଦ୍ରୀତ କରି ଏହି ମେଡିଟେସନ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ଗଛକଟା ରୋଜିବା ପାଇଁ ଦେବା-ଦେବାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ

ଗଛକଟା ରୋଜିବା ପାଇଁ ଜଣେ ପରିବେଶବିତ୍ ଯେଉଁ ଧାରା ଆପଣାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଲୋକେ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ଏହାର ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଉଚ୍ଚପ୍ରଦେଶର ଜଣେ ପରିବେଶ ପ୍ରେମୀ ଯିଏ ଗଛର ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଦେବା-ଦେବାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି । ଖୁବ୍‌ଜୀବନ ବିକାଶଶୀଳ ନଗରୀ ଗ୍ରାମରେ ରହୁଥିବା ମିଶ୍ର କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଭିଲ୍‌ମିର ବିକାଶ ଏବଂ ରାସ୍ତା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ବ୍ୟାପକ ମାତ୍ରାରେ ଗଛ କଟା ହେଉଛି । ଲୋକଙ୍କୁ ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିମ୍ବା ପରିବେଶର ଅସୁବିଧା ନେଇ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଗଛ କାଟିବାର ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଗୁଁ ପ୍ରତି ଗଛରେ ଦେବା-ଦେବାଙ୍କ ଫଟୋକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛି । ପ୍ରତି ଠାକୁରଙ୍କ ଫଟୋରେ ସିନ୍ଦୂର, ଚନ୍ଦନ ଏବଂ କପଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଲଗାଉଛି । ଫଳରେ ଏବେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଗଛ କାଟିବା ବଦଳରେ ସେହି ଗଛକୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗଛରେ ଚିତ୍ର ପାଇଁ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଏହି କାରଣରୁ ୧ ହଜାର ଗଛକୁ ବଂଶୀଭାବପାରିଛି ।

ଦୈନିକ କଲରା ଖାଆନ୍ତୁ: ମିଳିବ ଏହି ସବୁ ସୁବିଧା

ଆପଣ କଲରା ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ତ ? କଲରାକୁ ଆପଣ କଣ୍ଡାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସିଝା, ତରକାରୀ, ଭଜା ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଖାଇପାରିବେ । ପସନ୍ଦ ଆଉ କିମ୍ବା ନଥାଇ କଲରା କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ଖାଆନ୍ତୁ । ଏହା ଦେହ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । କଲରା ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ବିଭିନ୍ନ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ମହିଳାମାନଙ୍କ ରକ୍ତସ୍ରାବ ସମୟରେ ଏହା ଖୁବ୍ ଉପକାରୀ । ଏହି ସମୟରେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅସହ୍ୟ ପ୍ରକାରର ପେଟ ବଥା ହୋଇଥାଏ ତାହାକୁ କଲରା ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇପାରେ । ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଉଛୁ ଯେ କଲରାର ପତ୍ରରେ ଭିଟାମିନ୍ ସିଂଗୁ ନେଇ ଭିଟାମିନ୍ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣ୍ଟିଅକ୍ସିଡାଣ୍ଟ ରହିଛି । କଲରା ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ଆମ ରକ୍ତ ବିଶୋଧିତ ହୋଇଥାଏ । ଯାହା ଫଳରେ ଚର୍ମ ରୋଗ ବିଶେଷ ହୋଇନଥାଏ । ମୁହଁରେ ହେଉଥିବା ବ୍ରଣରୁ ନେଇ, କାନ୍ଥ, କୁଣ୍ଡିଆ ଆଦି ପାଇଁ କଲରା ଅବ୍ୟର୍ଥ ଔଷଧ ପରି କାମ କରେ । କଲରା ଲୁହ ପିଇଲେ ଏହା ଶରୀରର ଔଜ୍ଞ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଆପଣ ଦୈନିକ ସକାଳୁ ୧ ଗ୍ଲାସ୍ କଲରା ଲୁହ ମଧ୍ୟ ପିଇପାରିବେ ।

ରୋଷେଇ ସହଜ ହେବ

ଅନେକ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ରୋଷେଇ କରିବା ବେଳେ ଲୁଣ, ଲଙ୍କା କମ୍ ପଡ଼ିଯାଏ । ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଦରସିଣା ହୋଇଯାଏ ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ କି ଅତିଥି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ଖାଦ୍ୟ ପରଷିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଖରାପ ଲାଗେ । ରୋଷେଇ ବେଳେ ଏପରି ଛୋଟ ମୋଟ ଛୁଲ୍ କିପରି ସୁଧାରିବେ, ଜାଣନ୍ତୁ-

- ◆ ଭଜାରେ ଅଧିକ ଲୁଣ ହୋଇଥିଲେ ଗୋଟିଏ ପିଆଜ କିମ୍ବା ଆଳୁ କାଟି ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ତରକାରି ହୋଇଥାଏ, ସେଥିରେ ଚଟା ଗୁଳା କରି ପକାଇଦେଲେ ଲୁଣ ପରିମାଣ କମିଯାଏ । ଅଟା ଗୁଳା ପକାଇବା ପରେ ତରକାରି ଅଳ୍ପ ବହଳିଆ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ହୁଏତ ଅଲଗା ପାକରେ ପାଣି ଫୁଟାଇ ଏଥିରେ ପକାଇ ପାରିବେ ।
- ◆ ଭାତ ଏପରି ସହଜରେ ପୋଡ଼ିଯାଏନି । ଯଦି କେବେ ଲାଗିଯାଇଥାଏ, ଏହା ଉପରେ ହାଲ୍‌ ଟ୍ରେଡ୍ ଖଣ୍ଡ ରଖି ଅଧିକତା ଯାଏ ଘୋଡ଼ାଇଦେବେ ପୋଡ଼ିବାର ବାସ୍ତା ଏବଂ ସ୍ଵାଦ ନିତ୍ୟ କମିଯିବ ।
- ◆ ଗ୍ରୀଭଣର ବଦଳରେ ଶିଳରେ ପୋଡ଼ିବା ଚନ୍ଦଣ ବାଟିଲେ, ଏହା ଅଧିକ ସ୍ଵାଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ସତେଜ ରହେ । ଶିଳରେ ବାଟିଲେ ଏଥିରୁ ବେଶୀ ପାଣି ମଧ୍ୟ ବାହାରେନି ।
- ◆ ଅନେକ ସମୟରେ ଛଣାଛଣି କରିବା ପରେ ତେଲ ବଳିଯାଏ । ଏଥିରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଅବା ଖଣ୍ଡ ପକାଇ ୧୦-୧୫ ମିନିଟ୍ ହାଲକା ଆଞ୍ଚରେ ଗରମ କରିବେ ଯେପରି ଅଦାଗୁଡ଼ିକ ଧାରେ ଧାରେ ସୁନେଲି ରଙ୍ଗ ହେବ । ଏହାପରେ ତେଲ ସତେଜ ହୋଇଯିବ ।
- ◆ ଖରାଦିନେ ଶୀଘ୍ର ବରଫ କରିବାର ଥିଲେ ଅଣ୍ଡା ପାଣି ବଦଳରେ ଉଷୁମ ପାଣି ଟ୍ରେରେ ଢାଳନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ ବରଫ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯିବ ।
- ◆ ଛୁରୀ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସିଥିରେ ଅଦାର ଚୋପା ଛଢ଼ଢ଼ାଉଲେ କିଛି ଅଂଶ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଛୋଟ ଚାମଚରେ ଚୋପା ଛାଡ଼ାନ୍ତୁ । ଏହି ଚୋପା ନଫିଙ୍ଗି ଚା'ରେ ସିଝାଇ ପିଇଥାଆନ୍ତୁ ।

ବାଷ୍ପାଳିତ ହେବ ମହାକାଶମାନ

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏବେ ମହାକାଶ ଯାତ୍ରାରେ ଏକ ନୂତନ ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ମହାକାଶ ଯାନ ଉତ୍ତ୍ରେଣପଣ ଲାଗି ଆଉ ଇନ୍ଧନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିପ ନାହିଁ । ଏହା ବଦଳରେ ବାଷ୍ପାଳିତ ମହାକାଶ ଯାନ ଯାଇପାରିବ । ସେଣ୍ଟାଲ ଫ୍ଲୋରିଡା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆସ୍ଥିତ ଏକ ବେସରକାରୀ ମହାକାଶ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହନିଦି ରୋବୋଟିକ୍ସ ସହ ମିଶି ଏପରି କ୍ଷମତାଯୁକ୍ତ ଏକ ଛୋଟ ମହାକାଶଯାନ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହିଯାନ ମହାକାଶରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ, କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରହ ତଥା ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ ଯିବ-ସେଠାକାର ପରିବେଶକୁ ଇନ୍ଧନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଏକ ମାଲକୋଲ୍‌ସ୍ଟ୍ରେଟ୍ ପରି । ଯେଉଁଠାକୁ ଏହା ଯିବ, ସେଠାରେ ଥିବା ଜଳକୁ ବାଷ୍ପରେ ପରିଣତ କରି ନିଜ ପାଇଁ ଇନ୍ଧନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସହ ମହାକାଶରେ ନୂତନ ଗ୍ରହର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିପାରିବ । ଅର୍ଥାତ୍- ଆପେଆପ ଗୋଟିକକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିକୁ ଛାୟାପଥକୁ ଯାଇ ଗବେଷଣାରେ ଲାଗିଥିବ । ଏହି ଗବେଷଣାର ପ୍ରମୁଖ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥା ଏହି ଯାନର ଯତକ ଫିଲ୍ ମେକଗରଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ଏଭଳି ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ବ୍ୟବହାର କରି ଚନ୍ଦ୍ର, ସୁରୋପା, ଚାନ୍ଦଗାନ୍, ପୁଟୋ, ବୁଧ ଆଦି ଗ୍ରହ ସହି ଏକାଧିକ କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରହ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଧିକ ଗବେଷଣା କରାଯାଇ ପାରିବ । ଯାନଟି ଯେକୌଣସି ଗ୍ରହ ତଥା ଆକ୍ଷେର-ଏଡ୍‌ରୁ ଇନ୍ଧନ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରୁଥିବା ବେଳେ ଏକପ୍ରକାର ଆଡ଼ିଭର୍ଟିଗାଲ ଯାନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ମେକଗର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀମାନେ ଏହାର ନାମ ରଖୁଛନ୍ତି 'ଥ୍ଵାଲ୍‌' (ଥ୍ଵାଲ୍‌ ଇଲ୍ ନର୍-ଏନଫ୍) । କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରହ ପରି ପରିବେଶରେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରୋଟୋଟାଇପ୍‌ର ପରୀକ୍ଷଣ ସଫଳ ହୋଇଛି । ଯାନଟି ଏହି କୃତ୍ରିମ ଧୂଳିକେତୁ ପରି ପରିବେଶର ପୃଷ୍ଠ ଟ୍ରିଲିଂ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରି ପାଣି ବାହାର କରିବା ସହିତ ଏହି ପାଣିକୁ ରକେଟ୍ ଇନ୍ଧନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା । ଏହାପରେ ବାଷ୍ପାଳିତ ପ୍ରକ୍ଷର ସେବ୍ ଉପଯୋଗ କରି ନିଜକୁ ଶୂନ୍ୟରେ ଉତ୍ତ୍ରେଣପଣ କରିଥିଲା । ଶୁଣିବାକୁ ସରଳ ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯାନଟି ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଖୁବ୍ ଜଟିଳ । ଏହାକୁ କେବଳ ପରୀକ୍ଷଣ ଉପଯୋଗୀ କରିବା ଲାଗି ମେକଗରଙ୍କୁ ଗର୍ବସ୍ଵପ୍ନ ସମୟ ଲାଗିଛି । କରୁରାକାଳୀନ ସ୍ଥିତିରେ ଉତ୍ତ୍ରେଣପଣ କରିଥିଲା ଏହା ଶକ୍ତିଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ । ଯାନଟି ପ୍ରୋଟୋଟାଇପ୍‌ର ପରୀକ୍ଷଣ ସଫଳ ହେବା ପରେ ଏହାକୁ ମହାକାଶ ପରି କରିବ । ପରିବେଶ ମଧ୍ୟରେ ପରୀକ୍ଷଣ କରିପାରିବ । ନାସା ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ପୃଷ୍ଠି ଯୋଗାଣବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛି ।

ଚିଲି ଚଣା

ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀ: କାବୁଳି ଚଣା, କର୍ଷ୍ଟପ୍ଲୋର, ମଇଦା, କ୍ୟାପ୍‌ସିକମ୍, କଟା ପିଆଜ, କଟା ରସୁଣ, ଅବା ରସୁଣ ପେଷ୍ଟ, ସୋୟା ସସ୍, ଚମାଚୋ ସସ୍, ଭିନେଗାର, ରିପାଇନ ତେଲ, ଲୁଣ ।
 ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଣାଳୀ: ପ୍ରଥମେ କାବୁଳି ଚଣାକୁ ୬ରୁ ୭ ରଖା ପାଣିରେ ଭିଜାଇ ରଖିଦିଅନ୍ତୁ । ଏହାପରେ ଅଳ୍ପ ଲୁଣ ଦେଇ ଏହାକୁ ପ୍ରେସର କୁକରରେ ସିଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । କାବୁଳି ଚଣା ସିଝିଗଲା ପରେ ସେଥିରେ କର୍ଷ୍ଟପ୍ଲୋର ଓ ମଇଦା ପକାନ୍ତୁ । ଚା'ପରେ ଅଳ୍ପ ଅବା ରସୁଣ ପେଷ୍ଟ ପକାଇ ଭଲ ଭାବେ ଗୋଳାଇ ଏକ ପାତ୍ରରେ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ରଖି ଦିଅନ୍ତୁ । ଚା'ପରେ କରେଇରେ ତେଲ ଗରମ କରନ୍ତୁ । ତେଲ ଗରମ ହୋଇଗଲା ପରେ ସିଝା ଚଣାକୁ ଛାଣି ଏକ ପାତ୍ରରେ ରଖନ୍ତୁ । ଏହାପରେ କରେଇରେ ତେଲ ଗରମ କରନ୍ତୁ । ତେଲ ଗରମ ହୋଇଗଲା ପରେ ସେଥିରେ କଟା ପିଆଜ, କଟା କ୍ୟାପ୍‌ସିକମ୍, କଟା ରସୁଣକୁ ପକାଇ ଭାଜନ୍ତୁ । ଏହା ଭାଜି ହେଲା ପରେ ଛଣା ହେଉଥିବା ଚଣାକୁ ପକାନ୍ତୁ । ଚା'ପରେ ସେଥିରେ ଚମାଚୋ ସସ୍, ସୋୟା ସସ୍, ଭିନେଗାର ଓ ସ୍ଵାଦ ନ୍ୟୁସାରେ ଲୁଣ ପକାଇ ଗୋଳାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । କିଛି ସମୟ ପରେ ତାକୁ ଚଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା 'ଚିଲି ଚଣା' ।

ସଫଳ ହେବାର ନିୟମ

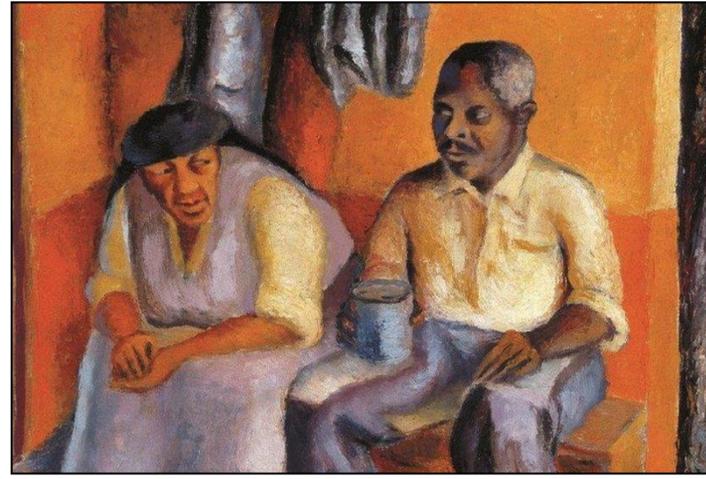
- ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ସେଇ କିମ୍ବା ମନୁର ଅବା ଶୀଘ୍ର ବେଗରେ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟଟି ସଫଳ ହେବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଯେ କୌଣସି ଶୁଭ କାମର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରାସ୍ତର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କ ପାରମ୍ପରିକ ନିୟମରେ ଆଗେଇଥାନ୍ତି । କାପାଳ ଓ ଚାନ୍ଦର ଲୋକେ ସେକ୍ସ୍‌ଶୁର ନିୟମକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାବେଳେ ଆମେରିକାରେ ସେଠାକାର ପ୍ରାଚୀନ ପରମ୍ପରାକୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ତ୍ରିତେନ୍ଦ୍ରରେ ଯେପରି ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରସବ ସେମାନଙ୍କ ବାହାଘରେ ହେବାର ନିୟମ ରହିଛି । ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସେଠାକାର ମହିଳାମାନେ ଏହି ନିୟମକୁ ପାଳନ କରୁଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି । ତେବେ, ଯନ୍ତ୍ର ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ କେତୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭଫଳ ଦେଇଥାଏ ବୋଲି ବାହୁଡିତକ ମତ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକରେ ଏ ନେଇ ନାନାଦି ନିୟମ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ ।
- ଆମେରିକାର ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଯଦି ସୋମବାର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ଦର୍ପଣରେ ନିଜ ମୁହଁ ଦେଖି ଯିବା ଉଚିତ୍ ମନେଇ । ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଶୁଭ ପ୍ରତୀକ ।
- ଭାରତୀୟମାନେ ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଦହି କିମ୍ବା ଗୁଡ଼ ଖାଇ ଯିବାକୁ ଶୁଭ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।
- ନାଥଜେରିଆ ଲୋକ କନ୍ୟାର ବିବାହ ସ୍ଥିର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଧନିଆ ପତ୍ର ଖାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୁଭ ପ୍ରତୀକ ।

ମା'ର ଡାକ

ଶିବାଶିଷ ପାଠ୍ୟ
 ହେମଗିରି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼-୧୩
 ମୋ: ୯୭୭୮୧୭୪୯୭୮

ଅଖଣ୍ଡ ନାରଦତାକୁ ଭାଙ୍ଗି
 ଚାଲିଥିଲା ସିଲିକା ପଞ୍ଜୀରୁ
 ଆସୁଥିବା ଧାର ଅଥଚ
 ନିରବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସର୍ପସର୍ପ ଶବ୍ଦ ।
 ନିଜ ନିଜ ରୂପରେ ଯେମିତି
 ବନ୍ଦୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଦୁହେଁ ।
 କେହି କାହାକୁ କିଛି କହିବା
 ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ନଥିଲେ !
 ଅବଶ୍ୟ ଚିତ୍ତି ଚାଲୁଥିଲା
 କିନ୍ତୁ ତାକୁ ବି ଯେମିତି
 ନାରଦଚାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ
 ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା
 ଜବରଦସ୍ତ ।
 ମଧୁତ ମୋଡ଼ରେ
 ଚାଲୁଥିବା ଚିତ୍ତିରେ ଅହରହ
 ଚାଲିଥିଲା ଯୁବର ଖବର ।
 ଆଖୁରୁ ନିଦ ତ ହଜି
 ସାରିଥିଲା । ନିଜ କୋଠାରେ
 ବସି ଚିତ୍ତି ପରଦାକୁ ଅପଲକ
 ତାହି ରହିଥିଲେ ନିରଞ୍ଜନ
 ବାବୁ । ପାଖ ଟେବୁଲରେ
 ସେମିତି ଥିଆ ହୋଇଥିଲା ରୁଚି
 କିଛି ଖଣ୍ଡ ଓ ଆଳୁ ବାଉଁଶ
 ସଫୁଲ ।
 ବିନା ଶବ୍ଦରେ ଯେତେ
 ସମ୍ଭବ ସେତିକି ସତକର୍ତା
 ଅବଲମ୍ବନ କରି କେବଳ
 କବାଟରେ ସାମାନ୍ୟ ଫାଳ

କରି ଭିତରର ଦୃଶ୍ୟକୁ ଥରେ ଆଖୁ
 ପକାଇ ତାହି ଦେଇ ଚାଲି
 ଆସିଥିଲେ କାବେରୀ । ତାହି
 ନଥିଲେ ଯେ ନିରଞ୍ଜନ ତାକୁ
 ଦେଖିବୁ ଆଉ ପୁଣି ଥରେ ଆରମ୍ଭ
 ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ସେ ।
 ସମସ୍ତ ଦେଖ ପୁଣିଥରେ
 କାବେରୀଙ୍କ ମୁଖରେ ଲଦି
 ବିଶେଷତାର କରକୁ ଯେମିତି
 କାଲିଠୁ କରୁଛନ୍ତି ସେ ।
 “ପୁଁ କଣ ସେ ପୁଟିନକୁ କହିଛି
 ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ‘ଆଜି ସକାଳୁ
 ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ କାବେରୀ
 ହେଲେ ସେଇ ପଦକ ଯେମିତି
 କେଉଁ ତୋପରେ ଅର୍ପଣଯୋଗ
 କରିଦେଇଥିଲା । ଆଉ ନିଜର
 ସମସ୍ତ ରାଗକୁ ତୋପର ଗୋଳା
 ରୂପେ ବର୍ଷା କରିଥିଲେ ନିରଞ୍ଜନ ।
 କହିଥିଲେ -- କେବଳ ରୂପ
 ପାଇଁ ଏତେ ସବୁ । ତୁମେ ହିଁ ଯାଆ
 ‘ କେଉଁଠି କି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବ
 ସେ ?”

ବୋମାବର୍ଷ ବିମାନ ଚାଲିଆସି
 ବର୍ଷଯାଉଛି ବୋମା ପରେ ବୋମା ।
 ହଠାତ ଭିତର ପଦ୍ମ କବାଟ ବନ୍ଦ
 କରିଦେଲେ ସେ ।
 ରୂପ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ
 କାବେରୀ । ଇଚ୍ଛା ନଥିଲେ ବି
 କରିଥିଲେ ପଖାଳ ଓ ଭକା ହେଲେ
 ସେଇଠି ସେମିତି ହିଁ ଅଛି ସେ
 ପଖାଳ ।
 କିଏ ଆଉ ଖାଇଛି ? ପାଟିକୁ
 ଗଲେ ତ ?
 ସବୁଦେଲେ ଆଖୁ ଆଗକୁ
 ଚାଲି ଆସୁଛି ଲିପିର ତେହେରା ।
 ରୂପତାପ ଆସି ବାଲକୋନାର
 ଧାରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଶୂନ୍ୟ
 ଆକାଶକୁ ଦେଖୁ ଚାଲିଥିଲେ
 କାବେରୀ । ଗଜ ଗଜ କରି ରାତ୍ରିର
 ଦୂର ବାଜିବାର ଘୋଷଣା
 କରୁଥିଲା ଘଟି ।
 ଆକାଶର ଶୂନ୍ୟତାକୁ ଯେମିତି
 ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଥିଲେ ସେଇଠି ।
 ତୁ କହ ମୋର ଦୋଷ କଣ ?
 ଝିଅ ପାଇଁ ସବୁ ଦେଖିବା କଣ
 ମୋର ଭୁଲ ?
 ନିଜ ଅଧିକାର ସବୁକୁ ଝିଅ
 ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଖିବା କଣ ମୋର
 ଭୁଲ ?
 ପୁଁ ଜାଣିଥିଲି କି ଏମିତି କିଛି
 ହେବ ?
 ମନେ ପଡୁଥିଲା ଦୁଇବର୍ଷ
 ତଳର ସେ ଦିନ ସବୁ । ଝିଅକୁ
 ଉଦ୍ଧେନ ଛାଡିବାକୁ ଜମା ରାଜି
 ହେଉ ନଥିଲେ ନିରଞ୍ଜନ ! ନା ନା
 ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ଝିଅଟି ଥରେ

ଆଉ ସେ ଭାବନା ଆସିବାକୁ
 ଯେମିତି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲା ଆଖୁ ।
 ବୋହି ଯାଉଥିଲା ସେ ! ଇଚ୍ଛା
 ହେଉଥିଲା ଏଇଠି ଗୋଟିଏ ମିନିଟ
 ବି ରହିବି ନାହିଁ ! ଭତି ଭତି
 ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ସିଧା ଉଦ୍ଧେନକୁ ।
 ସେଇ ବାଲକୋନାରେ
 ପଢୁଥିବା ସୋପାନେ ସେମିତି ଗତି
 ପଢୁଥିଲେ କାବେରୀ । ଶୋଇବାକୁ
 ଜମା ଇଚ୍ଛା ନଥିଲା କି ନିଦ ବି
 ବୋଧେ ଆଖ ପାଖରେ ନଥିଲା
 କିନ୍ତୁ ଦୁଇଦିନ ଧରି ଗୋଟିଏ
 ସ୍ରୋତରେ ଭାସି ଚାଲିଥିବା କ୍ଲାନ୍ତ
 ସ୍ଵାନ୍ତ ଶରୀର ଯେମିତି ଜଳି
 ପଡୁଥିଲା ।
 ଛାଇ ନିଦରେ ଥିଲେ ସେ ।
 ବୋଧେ ସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ । କେଉଁ
 ଏକ ବେସମେଣ୍ଟର ଅକ୍ଷର
 କୋଣରେ ଜାକି ଲୁଚି ହୋଇ
 ବସିଥିଲା ଲିପି ।
 ଲିପି, ଲିପି... ହଠାତ ଖୁବ
 କୋରରେ ପାଟି କରି ଉଠିଲେ
 ସେ ।
 ଚାଉଁଳିନା ଚାଉଁଳିନା ନିଦ !
 ହେଲେ ଠିକ ସେତିକି ବେଳେ
 ସେପଦୁ ପାଟି କରୁଥିଲେ
 ନିରଞ୍ଜନ ।
 ଖୁବ କୋରରେ ଶୁଣା
 ଯାଉଥିଲା ଚିତ୍ତିର ଶବ୍ଦ ଆଉ ତା
 ସହ ବାଜିବାର ନିରଞ୍ଜନ
 ଚାଲୁଥିଲେ କାବେରୀ... ଶାନ୍ତ
 ଆସ...
 ଧଡ଼ ଧଡ଼ କରୁଥିଲା
 ଛାତି ! କୌଣସି ଅପତ୍ତର
 ଆଶଙ୍କା ଯେମିତି ଚାଣୁଥିଲା
 ପଛକୁ ପଛ କିନ୍ତୁ ଉଠିପଡ଼ି
 ଧାଇଁଥିଲେ କାବେରୀ ।
 ଚିତ୍ତି ସାମୁାରେ
 ଛିତାହୋଇ ଚିତ୍ତିର ଯୋଗେ
 ଚାଣୁଥିଲେ ନିରଞ୍ଜନ ।
 ଚିତ୍ତିରେ ଆସୁଥିଲା ଏକ
 ବିମାନର ଭିତରର ଚିତ୍ର !
 ଖୁବ ଖୁସି ହୋଇ ନିରଞ୍ଜନ
 କରୁଥିଲେ...
 ପୁଁ କହିଥିଲି ନା... କିଛି
 ହେବ ନାହିଁ... ମୋ ଝିଅ
 ପରା...
 ଖୁସି ରୂପାନ୍ତରଣ ହୋଇ
 ଚାଲୁଥିଲା ଶବ୍ଦରେ ।
 କେତେବେଳେ ହସୁଥିଲେ ତ
 କେତେବେଳେ କାନ୍ଦୁଥିଲେ
 ନିରଞ୍ଜନ !
 ସେଇଠି ଲଅଜିନା ବସି
 ପଢୁଥିଲେ କାବେରୀ ! ଭାରି
 ହାଲୁକା ଲାଗୁଥିଲା ।
 ସକାଳର ସୁନେଲି ରଣ୍ଡି
 ନେଇ ଝରକାଦେଇ ଭିତରକୁ
 ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା ଆଶା
 ଆଲୋକ । ଠାକୁରଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡିଆ
 ବିଏ ମାରି କାବେରୀ କରୁଥିଲେ
 “ପ୍ରଭୁ ଯା ହେଉ ମୋ ଡାକ
 ଶୁଣିଲୁ ହେଲେ ମୋ ପରି
 ଅନେକ ମା ଆନେଇ ରହିଛନ୍ତି
 ପ୍ରଭୁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫୋରାଇ ଦେ
 ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗର ପ୍ରଭୁ ! ଏ
 ଯୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦ ହେଉ !

ଫକୀର ନିର୍ବାଚନ ସରିଲା ।
 ଫଳବି ଘୋଷଣା ହେଇଗଲା ।
 ବିଜେତା ଆନନ୍ଦରେ ଆତ୍ମ
 ବିଭୋର ହେଉଥିବା ବେଳେ
 ପରାଜିତ ଆତ୍ମାନ୍ତରେ ନିମଗ୍ନ ।
 ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଥରେ ବଡ଼
 ପର୍ବ ନିର୍ବାଚନ ଗାଁରେ । ଧନୀ
 ନିର୍ବାଚନ, ଟୋକା ବୁଢ଼ା, ପୁରୁଷ ସ୍ତ୍ରୀ
 ନିର୍ବାଚନରେ ସମସ୍ତଙ୍କର
 ଉପଭୋଗର ପର୍ବରାଏ । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ହେଉ, ଅବା ପରୋକ୍ଷ, ସମସ୍ତ
 ସମସ୍ତଙ୍କର । ଶାରୀରିକ
 ମାନସିକ ଭଲଭ ସ୍ତରରେ ।
 ଗାଁର ଶାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ପରିବେଶ
 ନିର୍ବାଚନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ହୁଏ
 ଚଳଚଞ୍ଚଳ । ପ୍ରଚାର ଭାଙ୍ଗିଦିଏ
 ନିରବତା । ଗଛ ପତ୍ର, କାଥ
 ବାଡ଼ ପ୍ରତିଧ୍ଵନୀତ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ
 ସଂଗୀତର ଭାରି ଶବ୍ଦରେ । ଗାଁ
 ମୁଖ ଛକରେ ଲାଗେ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ
 ମେଳା । ବଳ ସମର୍ଥକଙ୍କ ରୂପ
 ଗାପ, ଯୋଜନାମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ
 ଆଗାମୀ ଫଳର ନୂଆ ଆଳୁଆଳୁ
 ହେଉ ଯାଏ ରାତି ସମୟ, ଜଣା
 ପଡ଼େ ନି । ଭତିଯାଏ କେତେ
 ପରେ କେତେ ଚାଆ । ପାକେତ
 ପରେ ପାକେତ ସିଗାରେଟ ଓ
 ମାଳମାଳ ଗୁଡ଼ଖା । ଭଏ ଆଖୁ
 ଦେଖାକ । ଆଖୁ ଆଳୁଆଳୁରେ
 ଜଣ ଜଣ ହୁଏ, ତାର ବିବରଣୀ
 ଦବା ନିଶ୍ଚୟୋକନ ଏଠି ।
 ବୋକାନ କେଳତା କରି ନିଅନ୍ତି
 ବର୍ଷକର କେପା । ହାତ ଚିତ୍କଣ୍ଠ
 ସମସ୍ତଙ୍କର ।
 ନିର୍ବାଚନ ଫଳ ପ୍ରକାଶର
 ଦିନେ ବି ଦିନ ବାତାବରଣ
 ରହେ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ । ତା ପରେ
 ପଡ଼ିଆସେ ଫକୀ ।
 ଗତାହେଲେ ଗାଁ ପରିବେଶରେ
 ଛାଇ ଯାଏ ପୂର୍ବ ନିରବତା ।
 ଛକରେ ଗାଁ ଭାଁ ଗରାଖ ।
 ଅନାବଶ୍ୟକରେ ମନକରି
 ନସି ମିଶ୍ରେ ଗଲେ ଛକ ଆଡ଼େ
 ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ । ତିନି ଚାରି ଜଣ
 ବସିଆସାନ୍ତି ହରିସାଧ ତାଆ
 ବୋକାନ ବେଷ୍ଟରେ । ତାଙ୍କ
 ଭିତରେ ବସିଥାଏ ହୁଣ୍ଡା ।
 ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖୁ ମିଶ୍ରେ ଯେତିକି
 ଆଖୁରାଏ ନହେଲେ, ଆଖୁରାଏ
 ହେଲେ ହୁଣ୍ଡାକୁ ଦେଖୁ । ହୁଣ୍ଡା
 କେବେ ଆସେନା ବିନା
 ମତଳବରେ ଛକକୁ, ବିଶେଷକରି
 ସଞ୍ଜ ବେଳେ । ତାଆ କପେକୁ
 ମୁଖ ନାହିଁ । କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଆସନ୍ତା
 ଭଲ । ଅବଶ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ
 ବଜାରରେ ହୁଣ୍ଡା ହେଇ ଉଠିଥାଏ
 ସଜ୍ଜାୟ । କଥା, କାମ ଉଭୟରେ ।
 ବିନୟାକ ମଲୁ 16ରେ ମାରେ
 ପୋଷର । ସଞ୍ଜକୁ ଛକ । ତାଆ
 ଜଳଖିଆ ମାଗିବାକୁ ପଡ଼େନା ।
 ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ହୁଣ୍ଡା କାହାରି

ବିଚାର

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ବାରିକ

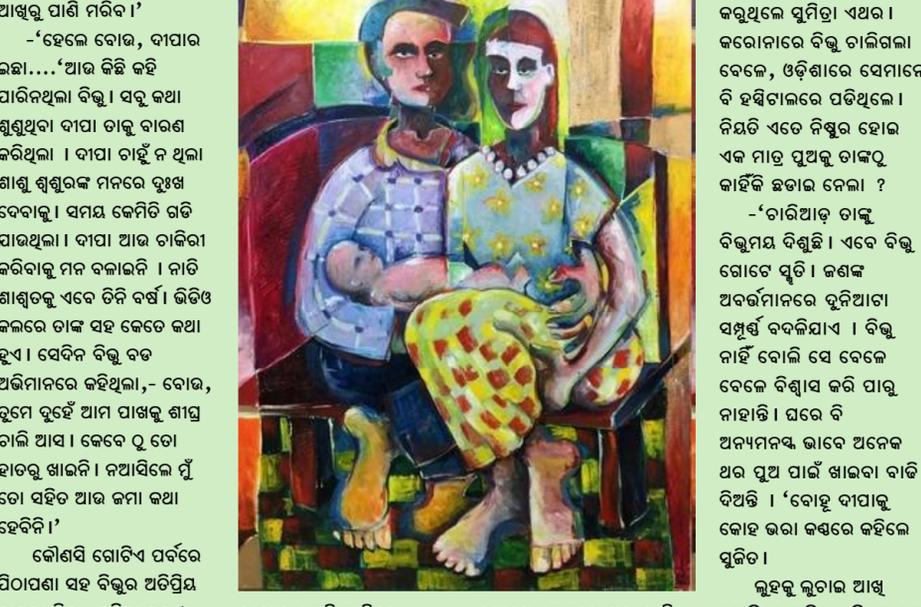

ଦୁହେଁ । ଯିଏ ତାକୁ ଲଗେଇଲା
 କାମରେ, ସିଏ ତାର । ନିର୍ବାଚନ
 ଆଠ ଦିନ ହୁଣ୍ଡା ମୁହଁକୁ ସିଗ୍ରେଟ
 ନିଜି ନି । ଏକଥା ଆଉ କାହା
 ନଜରରେ ଆଉ, ନ ଆଉ, ମିଶ୍ରଙ୍କ
 ନଜରରେ ଜବରକି ଅଛି । ଅଥଚ
 ଦିନେ ବିଶ୍ଵଖଣ୍ଡେ ଜଳିବାର ଦେଖୁ
 ନାହାନ୍ତି ମିଶ୍ରେ ଆଗରୁ ହୁଣ୍ଡା
 ମୁହଁରେ । ବେଶୀରେ ବେଶୀ
 ଖାଇନି ଚିପେ ପକେଇ କଟ କଟ
 ଛାଉଥିବ ଛିପ ।
 ମିଶ୍ରେ ପଠାରିଲେ ହୁଣ୍ଡାକୁ,
 ଯଦିବ ସେ ଭଲ ଭାବେ ଜାଣନ୍ତି
 ଅବସ୍ଥା ।
 ---- ବାହାଘର ପରେ ବେଦି
 ମୁହଁ ପୋତା ବୋଲି ଜାଣନ୍ତିନିକି
 ତେମେ ଆପଣେ ? ଆଉ କିଏ
 ବଦ ? ବଞ୍ଚି ଥିଲେ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ
 ପରେ ଯାଉ ।
 ---- ଠିକ କହିଲୁ ହୁଣ୍ଡା ।
 ଦେଖୁଛି ଭଲେକ୍ତନ ପରେ ତୁ
 ଚାଲାଇ ହେଉ ଯାଉଛୁ ? ନାହିଁ
 ତୋ ମୁହଁକୁ ଯେ ଦର୍ଶନ ? ପୁଁ ତ
 ତାକୁ ବହୁଛି !
 ଠିକେ ପାଖେଇ ଆସି ମିଶ୍ରେ
 ପଚାରିଲେ, କାହାଠୁ କେତେ
 ପାଇଥିଲୁ ? କାହାକୁ ଦେଲୁ ? ସତ
 କହ, କାହାକୁ ମୁଁ କିଛି କହିବିନି ।
 ହୁଣ୍ଡା ଅନେଇଲା ମିଶ୍ରଙ୍କ
 ବଜ୍ରାୟ । କଥା, କାମ ଉଭୟରେ ।
 ମୁହଁକୁ ବଳେଇ କରି । ତା
 ଆଖିରେ ବିଶ୍ଵାସ ଅବିଶ୍ଵାସର ଦୃଶ୍ୟ
 ଦେଖୁ ମିଶ୍ରେ ସାହାସ ଦେଲେ ।
 ‘ଆରେ, ଯିଏତ ହବାରେ ହେଲେ ।
 ଏବେ ଆଉ ଏତେ ତର କାହିଁକି ?

କାବନରେ ପ୍ରଥମ ଥର
 ଓଡ଼ିଶା ଛାଡ଼ି ସୁମିତ୍ରା
 ବାଳାଲୋର ଆସିଛନ୍ତି । ଏଣିକି
 ସେ ଓ ସୁଜିତ ଏଇଠି ହିଁ
 ସବୁଦିନ ପାଇଁ ରହିବେ,
 ମଝିରେ ମଝିରେ ଗାଁ ଘର
 ଦେଖିବାକୁ ଓଡ଼ିଶା ଯିବେ
 ଯାହା । ପୁଅ ଚାକିରୀ କଲାପରେ
 ସବୁଦେଲେ କୁହେ, -ବୋଉ, ତୁ
 ଏଥର ମୋ ପାଖକୁ ଚାଲିଆ ।
 ହସିଦେଇ ସୁମିତ୍ରା କୁହନ୍ତି, -
 ‘ତୋ ବାପାକୁ କହ ଚାକିରୀ
 ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ । ଏଠି ତୋ
 ବାପାକୁ ଏକ୍ସିଆ ଛାଡ଼ି କେମିତି
 ଯିବି ?’ ବିଭୁ କିନ୍ତୁ ଖୁବ୍ ଜିଦି
 କରେ । କହେ ଚାକିରୀ ତ
 ତାଙ୍କର ଆଉ ଅନ୍ଧ ଦିନ ରହିଲା ।
 ବାପାଙ୍କ ଯତ୍ନେନେବାକୁ ବାପା
 ଖୁଦି ତ ଅଛନ୍ତି । ତାପରେ ବାପା
 ବି ଆମ ପାଖକୁ ଆସିଯିବେ ।
 ସୁମିତ୍ରା ପୁଣି ପୁଅ ମନ ରଖିବାକୁ
 କହନ୍ତି ‘ଯେଉଁଦିନ ତୋ ବାପା
 ରିତାୟରମେଶ ନେବେ, ତା
 ପରଦିନ ତୋ ପାଖକୁ ନିଶ୍ଚୟ
 ଚାଲିଯିବି’ ।
 ଦିନେ ବିଭୁ କହିଲା,-
 ‘ଦେଖ ବୋଉ, ସମସ୍ତେ ଏକାଠି
 ରହେଲେ କେତେ ଭଲ ଲାଗନ୍ତା ।
 ତା’ଛଡା ହଠାତ ତମ ମାନଙ୍କ
 ଦେହ ପା କିଛି ହେଲେ ପାଖରେ
 ମୁଁ ନଥିବି । ଏବେ ବାପା ବି
 ଚାହିଁଛନ୍ତି ଚାକିରୀ କରିବ ବୋଲି ।
 ‘ଏତିକି କଥାରେ ଠିକେ ନିରବି
 ଗଲେ ସୁମିତ୍ରା । ବୋହୁ ଚାକିରୀ
 କରୁବୋଲି ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା
 ନଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ
 ଚାକିରିଆ ଝିଅ ପ୍ରସ୍ତାବ
 ଆସିଥିଲା, ସବୁକୁ ମନା କରି
 ଦେଇଥିଲେ । ସେ ଜାଣନ୍ତି,
 ପିଲାମାନଙ୍କ ଠିକ ଭାବେ ଯତ୍ନ,
 ଲାଳନ ପାଳନ କେତେ କଷ୍ଟ ।
 ଆଉ ଚାକିରି କରୁଥିବା ମାଆ
 ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏଭଳି ଦୁଇଟି
 ବାୟିଦ୍ଵୂ ଚୁଲାର ପାରିବା ସମ୍ଭବ
 ଦୁହେଁ । ଘର କାମ, ପିଲାଙ୍କ ଯତ୍ନ
 ପାଇଁ ବାହାର ଲୋକ ଉପରେ
 ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।
 ବାହାର ଲୋକଙ୍କୁ କି ବିଶ୍ଵାସ ?
 ବିଭୁକୁ ସେ କହିଥିଲେ, -ବୋହୁ
 ଥରେ ଚାକିରୀରେ ପଶିଲେ,
 ପିଲାଛୁଆ କଥା ତମେ କ’ଣ
 ଚିନ୍ତା କରିବ ? ଆଉ ଯଦି ତୁମ
 ଦୁହେଁଙ୍କ ଅଲଗା କାରାରେ କି
 ବିଦେଶରେ ପୋଷି’ ହୁଏ,
 ତେବେ କଥା ସରିଲା । ତମ
 ବାଟ ତାହି ଚାହିଁ କିମ୍ପା ନାତି,

ସୁଚିତ୍ତ

ଆଦ୍ୟାଶା ମହାପାତ୍ର

ନାଚୁଣୀ ବକେଟ ପାଇଁ ଆମ
 ଆଖୁକୁ ପାଣି ମରିବି’
 -‘ହେଲେ ବୋଉ, ଦାପାର
 ଇଚ୍ଛା....’ ଆଉ କିଛି କହି
 ପାରିନଥିଲା ବିଭୁ । ସବୁ କଥା
 ଶୁଣୁଥିବା ଦାପା ତାକୁ ବାରଣ
 କରିଥିଲା । ଦାପା ତାହିଁ ନ ଥିଲା
 ଶାଶୁ ଶୁଶୁରଙ୍କ ମନରେ ଦୁଃଖ
 ଦେବାକୁ । ସମୟ କେମିତି ଗତି
 ଯାଉଥିଲା । ଦାପା ଆଉ ଚାକିରୀ
 କରିବାକୁ ମନ ବଳାଇନି । ନାତି
 ଶାଶୁତଳୁ ଏବେ ତିନି ବର୍ଷ । ଭିତ୍ତିଓ
 କଲରେ ତାଙ୍କ ସହ କେତେ କଥା
 ହୁଏ । ସେଦିନ ବିଭୁ ବଡ଼
 ଅଭିମାନରେ କହିଥିଲା,- ବୋଉ,
 ତୁମେ ଦୁହେଁ ଆମ ପାଖକୁ ଶାନ୍ତ
 ଚାଲି ଆସ । କେବେ ତୁ ତୋ
 ହାତକୁ ଖାଇନା । ନଆସିଲେ ମୁଁ
 ତୋ ସହିତ ଆଉ ଜମା କଥା
 ହେବିନି’ ।
 କୌଣସି ଗୋଟିଏ ପର୍ବରେ
 ପିଠାପଣା ସହ ବିଭୁର ଅତିଥିୟ
 କାକରା ପିଠା, ରୁମିଆ ଲକ୍ଷ୍ଠ ଓ
 କ୍ଷୀରି ନିଶ୍ଚୟ ତିଆରି କରନ୍ତି
 ସୁମିତ୍ରା । ନିଜ ହାତରେ ପୁଅକୁ
 ଖୁଆଇଦେଲା ବେଳେ ସୁଜିତ
 ହସିଦେଇ କୁହନ୍ତି, -ବୁଢ଼ା
 ହୋଲାଯାଏଁ ତମ ପୁଅକୁ ହାତରେ
 ଖୁଆଉଥିବ ନା କଣ ? ଭଲ ଭଲ
 ଜିନିଷ ଖୁଆଇ ତାକୁ ପେଟୁଆ
 ଗଣେଶ କରିଦେଲଣି । ‘କୁତ୍ରିମ
 ରାଗ ଦେଖାଇ ସୁମିତ୍ରା କୁହନ୍ତି, -
 କେମିତିକା ବାପ ତମେ ? ନିଜ
 ଛୁଆ ଉପରେ ଆଖି ପକେଇ ?
 ‘ବିଭୁ ହସିଦେଇ କୁହେ,-ପୁଁ
 ଚାକିରୀ କଲାପରେ ତୁ ମୋ
 ପାଖରେ ରହିବୁ ବୋଉ । ମୋତେ
 ଖୁଆଇ ଦେବୁ’ । ତାହିଁ ଚାହିଁ
 କେମିତି ସମୟ ଗଢ଼ିଗଲା । ଝିଅ
 ବିନି ବାହାହୋଇ ଆମେରିକାରେ
 ଓ ବିଭୁ ବାଳାଲୋରରେ ।
 ଓଡ଼ିଶାରେ ସୁମିତ୍ରା ଓ ସୁଜିତ
 ଦୁହେଁ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ
 ହସିଗଲାରେ ରହି ଚିକିତ୍ସିତ
 ହେଉଥିଲେ । ବହୁତ ଦୁର୍ଭଳି
 ଲାଗୁଥିଲା ଅନେକ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
 ପୁଅ କଥା ଭାରି ମନେପଡୁଥିଲା
 ସୁମିତ୍ରାଙ୍କର । ବିଭୁ ଠିକ କହୁଥିଲା,
 ଏହି ସମୟରେ ପୁଅ ବୋହୁ ତାଙ୍କ
 ଯତ୍ନ ନେଇଆସେ । ଭାବନା
 ଗୋଟେ ପ୍ରେତରେ ସବୁ ବାଜି
 ନେଇ ତାହାନ୍ତି ଟେବୁଲ ପାଖକୁ
 ଯାଇ ଗୋଟେ ତେଆର ଚାଣି
 ବସିଲେ ସୁମିତ୍ରା । -‘ବିଭୁ
 ଅସମ୍ଭା ପାଟିରେ ଖାଇଲେ
 ତମେ ଚିତ୍ତିବିନି କହି ଦେଉଛି !
 ଆଜି ତା ଜନ୍ମଦିନ । ଭଲ
 ଦିନଟାରେ ଠିକେ ତୁ ପ ରହିବ ।
 କୁଆଟା ମୋର ଏସବୁ ଜିନିଷ
 ପରା ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଏ ।’
 -‘କ’ଣ ସବୁ କାହାକୁ
 କହୁତ ? ତୁମ ଭତର ଭତରରେ
 ମୋ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।’ ପଛକୁ
 ଶୁଭିଳା ସୁଜିତଙ୍କ ସ୍ଵର । ବୋହୁ
 ଦାପା ବି ଭଠି ଆସି ହତବାକ
 ହୋଇ ଚାହିଁଥିଲା । ପାଖକୁ ଆସି
 ପଚାରିଲା, -ବୋଉ, ସକାଳୁ
 ଘଠି ଏତେ ସବୁ ଜିନିଷ କରି
 ସାରିଲି ? ‘ଆଜି ପରା ବିଭୁର
 ଜନ୍ମଦିନ । ତୁ ଶାନ୍ତ ଗାଧେଇ
 ପଢ଼ । ଆମେ ଆଉ ଯାଇ
 ମହିରକୁ ଫେରି ଆସିବା । ଆଉ
 ଏସବୁ ଜିନିଷ ମୋ ପୁଅ
 ଖାଇବାକୁ ଭାରି ଭଲ ପାଏ । ତୁ
 କଣ ଜାଣୁଛୁ ?’
 ବଲକଳ କରି ଚାହିଁଥିଲା
 ଦାପା । ଦାପିନିଶ୍ଵାସ ଛାଡ଼ି
 ସୁମିତ୍ରାକୁ କୁଣ୍ଠାଇ ଧରିଲା । କିଛି
 + ନୂଆପତା, କଟକ

